

Klopyralid, aminopyralid och picloram i gödsel

Vi har idag kunnat konstatera att den mängd klopyralid som fanns i hästgödseln både hämmat tillväxten utan även skadat vissa grödor så att de inte kunnat ge någon frukt alls. Små, förkrympta bondbönor där baljorna är helt tomma t.ex.

Eftersom hästarna stått på torv vet vi att gifterna kommit genom det de ätit. De kan passera genom en kropp utan att brytas ned. Först när de kommer i kontakt med jordbakterier påbörjas den processen. I konventionell odling av spannmål, majs och sockerbetor är det vanligt att dessa ogräsbekämpningsmedel används.

Det allvarliga med aminopyralid och picloram är att nedbrytningstiden är lång. Det kan i värsta fall ta flera år innan de försvunnit. Värme, fukt och en levande jord med mycket jordbakterier kan dock skynda på processen. På Pungpinan pågår just nu ett försök med att tillföra jorden en mängd aktiva jordmikrober. Bondbönor kommer därefter att provodlas med några veckors mellanrum.

Det är en märklig situation för en organisation som står bakom ekologisk odling – och tidigare alltid rekommenderat naturgödsel – att inte längre kunna råda föreningarna att ta hem stallgödsel utan att först ha kontrollerat vad djuren ätit. Alternativet är att göra en provodling. Den görs lättast genom att bondbönor sås i jord som blandats med ett gödselprov. Finns gifter i gödslet kommer plantorna snabbt att få skruvade och ihopvikta blad.